

MAGNIFICAT

TEXTOS J. VERDAGUER, STA. CATERINA DE SIENA,
STA. TERESA D'ÀVILA I ANNA DE VALLDAURA

DRAMATÚRGIA I DIRECCIÓ PASQUALE BÀVARO

Del 27 de gener
al 13 de febrer de 2011

Intèrprets Esperança Crespi / Bruna Cusi
/ Rosa Forteza / Albert Mèlich /
Albert Pérez / Lara Salvador /
Miquel Segòvia / Ruben Valls i
Maria Vera

músics Carles Salvador, i J. M. Galera

Escenografia Roger Orra

Atrezzo i vestuari Roger Orra i Alba Serra Grioles

Il·luminació Dani Lacueva

Ajudanta de direcció Maria Vera

Música *Magnificat* de M. Frisina i J. Salvador "Chapi";
Santa Eulària de Joan Fullana i J. Verdaguer; *Nada te turbe*
de Sta. Teresa d'Àvila; *Quann nascett 'o ninno* de Sant
Alfonso Liguori, i *En esta tarde gris* de Mores-Taboada.

Coproducció Teatre Lliure i Servei de Graduats de l'Institut
del Teatre. Assaig obert sobre l'obra "Al Cel".

Agraïments Castellers de la Vila de Gràcia, Dominga
Colonna, Casa Museu Verdaguer, Montse, Laia, Jesús
Salvador "Chapi", Giulia Grumi i Joana Gomila

ceal9 Consorci Estacions
Aeroport LG S.A.

 ESPAI ESCÈNIC

BROSSA

**Diu Verdaguer: "Quantes llegendes, que mai ningú
despertarà, dormen en les pàgines
de les Acta Sanctorum, tan plenes de bellesa per dins
com de pols per fora en los
prestatges de nostres biblioteques [...]."**

Sobre *Magnificat*

Magnificat és un espectacle sobre el delit de Déu, el plaer que se sent
en companyia de sants, àngels i misteris de la fe. És el goig, tan impo-
pular, de la religiositat. Un espectacle microscòpic (respecte al seu tema)
de deu actors, que contempla la senzillesa dels idil·lis d'amor místic, per
recuperar en part l'inconfessable meravella d'allò que és miraculós.

Escenes

1. Saviesa (text. P. Bàvaro)
2. Sants (text P. Bàvaro)
3. Santa Eulària (text J. Verdaguer)
4. Sant Francesc (text J. Verdaguer)
5. Jerarquies angèliques (text P. Bàvaro)
6. Santa Teresa d'Àvila (text Sta. Teresa)
7. Castell de l'Ànima
8. Sant Vicent Ferrer (text V. A. Estellés)
9. Vicent Ferrer (text P. Bàvaro)
10. Do de llengües (text de la cançó St. Alfonso Liguori)
11. Fe (text P. Bàvaro)
12. Santa Caterina de Siena (text Sta. Caterina)
13. Oracions (text P. Bàvaro)
14. Querubins
15. Sant Jordi (text P. Bàvaro)
16. Martiri
17. Apocalipsi (text J. Verdaguer)
18. Arcàngel Miquel (text P. Bàvaro)
19. Timor Dei (text de la cançó Sta. Teresa)
20. Les cinc llagues
21. Magnificat (text de la cançó St. Lluc)
22. Santíssima Trinitat (text P. Bàvaro)
23. La santa nina (text A. de Valldaura)
24. Àngel de la Guarda (text J. Verdaguer)
25. San Azafato (text P. Bàvaro)
26. Benediccions (text P. Bàvaro)

Notes del director

Magnificat és una obra veritablement provocativa perquè en la nostra època parla de religiositat sense mirar a orient amb devoció. Formalitzant-se amb un imaginari catòlic i verdaguerià sobre el qual reposa la producció literària menys coneguda al dia de avui: la religiosa. És un espectacle trencador en la mesura en que s'apropa respectuosament a la religiositat sense perdre autonomia. És polític perquè vol posar en comú temes que són en el 2011 profundament privats: la nostra relació amb la nostra religió. Dic nostra perquè efectivament aquesta manera de ser espirituals, místics i folklòrics ens ho hem inventat nosaltres, els europeus. Apropar-se a aquest tema i d'aquesta manera potser no ens doni les simpaties ni dels qui pensen que tota religió es falsa ni dels qui creuen que aquests temes no s'han de tractar amb cap imaginació.

Per concloure vull recordar que el sentiment místic, d'amor a lo diví, no s'assembla a cap altre, que és íntim, sagrat, i que està caient en dos basals de fang: el fanatisme i la apatia.

Sobre el director

Pasquale Bàvaro, dramaturg i director, neix a Nàpols el 1978. Estudia interpretació a l'Acadèmia d'Art Dramàtic i, un cop diplomada, treballa com a actor en companyies de gira per Itàlia. Com a director i dramaturg, porta a escena *l'Isola* (2000) i *Il cervello non fa rumore* (2001) a Itàlia. Estudia filosofia a la Universitat de Nàpols i direcció i dramaturgia a l'Institut del Teatre de Barcelona, on es llicencia el 2008 amb *Les perles als porcs*. Altres textos seus representats han estat: *12 moviments per a en Jons* (2004) i *Salvatges*, dir. Dusan Tomic (2005).

Sobre la companyia Elsomriurebàrbar

La companyia El Somriure Bàrbar té el deure de restablir mitjançant les seves produccions la relació entre el públic i l'espectacle. Perquè creiem que aquesta relació s'ha perdut; anar al teatre s'ha convertit en un ritual social sense cap contingut real.

La funció del teatre i de l'art en general viu un crepuscle llarg i inesgotable, i no és estrany sentir dir que l'art no té cap funció. La cultura, a més a més, està enfocada per les institucions com una acumulació de temes i de autors per construir un "nostre" que es contraposi a un "seu".

El nostre objectiu és restablir una funció clara i que el públic la pugui percebre.

Pensem que el nostre ofici serveix per donar una visió poètica del món, que ens recordi que sempre hem tingut la possibilitat d'aquesta mirada, i encara més, que és la nostra veritable mirada, la més humana. Que anar a veure un espectacle suposi compartir aquesta mirada i recordar que enriqueix les nostres vides.

El Somriure Bàrbar és com un forn: a la nit es fa el pa i al matí es ven. Que el teatre sigui com el pa, la funció del qual no posem en dubte. Ens ocupem del públic creant nous públics i recuperant els vells. En un equilibri entre allò que s'hauria de representar i allò que es vol veure. Donar raons per anar a veure l'espectacle en viu.

Com a companyia treballa des del 2008 en col.laboració amb Verins Escènics i ha produït els següents espectacles:

Les perles als porcs

Magnificat

La festa del desgel

i actualment està en producció l'espectacle *L'Osteòpata*.

Amb tot això, El Somriure Bàrbar propugna el següent manifest:

Construïm un teatre que des del principi fins al final sigui útil.

Treballem per millorar nosaltres i així millorem una petita part del món.

Creem amb precisió objectes lleugeríssims en el temps que tenen un immens valor.

Utilitzem un teatre del record d'un mateix i de la presència.

Fem una proposta i recollim una resposta.

Pensem en un art que celebra la vida.

Desitgem un teatre que tingui en el seu centre l'individu.

proper espectacle

Del 17 al 27 de febrer de 2011

SUCRE

de Noelia Liñana

Direcció musical Paco Enluna. **Ballarins** Noelia Liñana i Glaub Da Silva.

Posem *sucres* al cafè, al suc, a la vida perquè el nostre paladar eviti els matisos amargs. Noelia ho sap molt bé. Des del dia en què es desmaia enmig d'un assaig i un metge li diagnostica una diabetis amb dependència de la insulina deixa de posar sucre a la seva vida.

ESPAI ESCÈNIC

BROSSA

Allada Vermell, 13
(al final del carrer Princesa)
08003 Barcelona
Tel. 93 310 13 64
www.espaibrossa.com

Horari de dimecres a divendres a les 21 h
dissabte, doble funció, a les 19 i a les 21.30 h
diumenge a les 19 h

Preus dimecres 9 € i resta de dies 16 €
Promocions i avantatges a www.espaibrossa.com

Amb el suport de
Generalitat de Catalunya
Institut Català
de les Indústries Culturals

Ajuntament de Barcelona
Barcelona Cultura

GOVERN DE L'ESPAÑA
MINISTERIO DE CULTURA

GENERALITAT DE CATALUNYA
INSTITUT DE CULTURA

I la col.laboració de

NOVA CIUTAT VELLA